

Nr. 12(88)

BAZŪNE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2018. gada 3. decembris

GANDARĪJUMS PAR PADARĪTO

Gunta Bite

Avīzītes «Bazūne» redaktore

Šajā skaistajā Ziemassvētku gaidīšanas laikā, esam sagatavojuši Jums nozīmīgu un interesantu «Bazūni». Tajā godinām savus lasītājus, atbalstītājus un priecājamies par paveiktajiem darbiem un realizētajiem projektiem. «Bazūnes» rindās noslēpts gandarījums par atgriezenisko saiti un mīlestība pret ikvienu lasītāju, kas atbalsta bibliotēku un tās centienus. Esam ieguldījuši lielu darbu, taču tas nevarētu notikt, ja mums

nebūtu atsaucīgi lasītāji un saliedēts kolektīvs, kas mērķtiecīgi virzās pa bibliotēkas jaunās stratēģijas nospraustajiem ceļiem.

Darba priekšā, protams, vēl daudz. Tāpēc jau šobrīd nākošā gada plāns iezīmējas intensīvs un saspringts. Tajā iekļautas tādas apņemšanās kā jaunas mājaslapas izveide un uzlabotā e-kataloga ieviešana.

To visu izdarīt mēs varēsim tikai kopīgiem spēkiem un ar Jūsu, mīļie «Bazūnes» lasītāji, atbalstu. Lai svētīgi Jums Ziemassvētki un veiksmes pilns Jaunais gads!

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

BALVAS «ZELTA ČIEKURS» PASNIEGŠANA

Jana Šlapaka

Daugavpils filiālbibliotēkas vadītāja

Reiz senos — bet varbūt arī ne tik senos — laikos uz staltas priedes Čiekuru ielā netālu no bibliotēkas izauga brīnumains čiekurs. Viņš stipri atšķīrās no pārējiem brāļiem un māsām — padevies nevis brūns, bet zeltains, turklāt izcēlās ar neparastu un nepārvaramu zinātkāri. Knapi paspējis nokrist zemē un iemācīties staigāt, Zelta čiekurs uzreiz sācis iet uz bibliotēku. Katru dienu no rīta līdz vakaram viņš būrās cauri lielām un mazām grāmatām, šķirstīja

žurnālus un bāza savu mazo deguntiņu interneta dzīlēs... Tā sākas leģenda par Zelta čiekuru, kura vārdā nosaukto balvu Daugavpils filiālbibliotēka reizi trijos gados pasniedz bibliotēkas lasītājiem, draugiem un sadarbības partneriem.

Šī tradīcija aizsākta 2012. gadā, kad bibliotēka nolēma sumināt aktīvākos bibliotēkas pakalpojumu lietotājus, piešķirot apbalvojumu tādās nominācijās kā «Pa Braila punktiem», «Vislasošākā ģimene», «Datorģēnijs» u.c. 2015. gadā, atzīmējot 50. jubileju, bibliotēka ar balvas «Zelta čiekurs» palīdzību izteica pateicību sadarbības part-

neriem, savukārt šī gada apbalvojuma mērķis bija izcelt un sumināt lasītājus, kuri pēdējo trīs gadu laikā ir ziedojuši savu brīvo laiku, prasmes un talantus bibliotēkas labā, veikusi dāvinājumus un snieguši citu atbalstu savai bibliotēkai.

Svinīga balvas pasniegšanas ceremonija notika 2018. gada 13. novembrī, Starptautiskajā neredzīgo dienā, un par godu mūsu valsts apaļajai jubilejai kā pasākuma vadmotīvs tika izmantota latviešu folklorā, proti, katrs balvas laureāts tika pieteikts ar senām gudrībām bagātu tautas pasaku un teiku palīdzību.

Pašu pirmo «Zelta čiekuru» saņēma biedrības «Punktu brālība» vadītāja Raisa Lārmane, kura tika pieteikta ar teiku «Par neatlaidību darbā», jo nepagurstot jau četrus gadus vada Daugavpils filiālbibliotēkas atbalsta biedrību, kurā ir apvienojušies 20 lasītāji. Papildus tam Raisa ik gadu dāvina bibliotēkai vairāku periodisko izdevumu gada komplektus, grāmatas un kā īsts bibliotēkas patriots vienmēr gatava palīdzēt — gan ar vārdiem, gan ar darbiem!

Jāatzīmē, ka balvas «Zelta čiekurs 2018» laureātu vairākums ir bibliotēkas brīvprātīgie, kuri nestāv malā, bet no visas sirds vē-

las atbalstīt bibliotēku tās ikdienā. Daži ir uzņēmušies vadīt latviešu sarunvalodas klubā nodarbības, ziedojot savu brīvo laiku un prasmes, citi ģenerē idejas, izsaka ierosinājumus vai palīdz organizēt pasākumus, sarūpējot cienastu vai sagatavojot priekšnesumus. Ir pat tādi lasītāji, kuri palīdz atgādāt jaunās grāmatas no bibliotēkas Rīgā vai kā dzīvā reklāma popularizē bibliotēku un tās pakalpojumus.

Šogad tika sumināti 11 lasītāji, kuriem turpmāk par paveiktajiem labajiem darbiem atgādinās godam pelnītas balvas — uz bērza pamatnes lepni stāvoši čiekurcilvēciņi, kuri tur rokā Latvijas karogu un kuru tapšanā vasaras brīvlaikā piedalījās bibliotēkas jaunākās paaudzes lasītāji. Pārfrāzējot Rūdolfa Blaumaņa rakstītos vārdus*, bibliotēkas zelts ir tās lasītāji, un īpašu atzinību pelna tie lasītāji, kuri ne tikai izmanto bibliotēkas pakalpojumus, bet paši sniedz ieguldījumu tās darbā un attīstībā. Mēs Daugavpilī esam lepni, ka tik daudz lasītāju izjūt piederību savai bibliotēkai un vēlas būt arī tās palīgi un atbalstītāji. Paldies!

* «*Mans zelts ir mana tauta...*»

SIMTGADES LĀČPLĒŠA DIENA

Dinija Bite

Projekta «Svecišu aizdegšana Strazdumuižā. Mēs savai Latvijai» vadītāja

Šogad Lāčplēša diena aizvadīta īpaši radošā gaisotnē. Bibliotēkas izsludinātais literārais konkurss «Es savai Latvijai...» saņēma ļoti patriotiskas esejas. Vienā tika runāts par šobrīd tik aktuālo tēmu — aizbraukušie tautieši, savukārt otra — bija rakstīta iedvesmojoties no latviešu dziesmām par mīlestību pret Latviju. Pirmajā

vietā žūrija ar viena punkta pārsvaru izvirzīja Edija Fukša iesniegto eseju, kura publiski tika nolasīta Lāčplēša dienā pie ugunsкура. Lai arī Tu, «Bazūnes» lasītāj, varētu iepazīties ar esejās paustajiem vēstījumiem, piedāvājam šim avīzītes numuram pievienoto literāro pielikumu.

Interesants bija ceļš arī uz zīmējumu galeriju «Mana Latvija» ekspozīciju. Tajā ar saviem zīmējumiem piedalījās gan bērni, gan jaunieši, gan arī pieaugušie. Zīmējumos bija attēloti gan Latvijas simboli — Brīvības piemineklis, karogs, Latvijas

teritorijas kontūra, gan arī ģimenes attēlojumi ar Latvijas karodziņiem rokās.

Īpaši jauka bija Neredzīgo pansionāta keramikas pulciņa dalībnieku radošo izstrādājumu izstāde ar pašdarinātiem māla šķīvjiem, bļodām un galvenais — Rīgas atslēgu. Pēc pasākuma šie sajūtu priekšmeti bibliotēkā bija apskatāmi līdz 16. novembrim.

Pasākuma aktivitāšu daļu ievadīja dokumentālā filma «Jaunatne Latvijas Brīvības cīņās», ko skatīties/klausīties bija atnākuši gan pieaugušie, gan bērni. Pasākumu turpināja lāpu gājiens no Strazdumuižas estrādes. Uz to bija sanācis liels pulks ar dalībniekiem, kas pēc svinīgās uzrunas, turot rokās bibliotēkas sarūpētās lāpas un svečītes, uzsāka lāpu gājienu pa Braila ielu uz bibliotēkas teritoriju. Gājiena priekšgalā tika nesti Latvijas karogs, simbolizējot pasākuma mērķi — godināt Latviju simtgadē.

Gājienam noslēdzoties, bibliotēkas direktore Andra Jākobsons, visiem kopīgi dziedot dziesmu «Lūgšana», aizdedzināja svinīgo ugunsgrūdu. Gājiena dalībnieki lā-

pas salika apkārt ugunsgrūdam, savukārt svečītes novietoja tām paredzētajās metāla konstrukcijās. Skatot fona mūzikai no bibliotēkas krājuma, bibliotēkas darbinieki pasākuma apmeklētājus cienāja ar siltu tēju un maizītēm.

Liels prieks starp apmeklētājiem bija redzēt skolēnus ar skolotāju no Strazdumuižas internātvīdusskolas, kā arī ģimenes ar lielākiem un mazākiem bērniem.

Neskatoties uz to, ka Lāčplēša diena šogad notika svētdienā, dēļ kā pasākuma struktūra bija salīdzinoši vienkārša, apmeklētāji tomēr izteica gandarīgu un pateicību par iespēju piedalīties lāpu gājenā un nolikt svečītes par kritušajiem Brīvības cīnītājiem tepat Juglā. Augstu novērtējumu saņēmām no cilvēkiem, kuri šo pasākumu savā ģimenē ir ieviesuši jau kā tradīciju un ieteica bibliotēkai, nākošgad Lāčplēša dienu, kas notiks pirmdienā, svinēt plašāk — ar koncertu un citām aktivitātēm.

Tas parāda, ka projekts, kas tika realizēts ar Rīgas domes finansējumu, bija izdevies un tam noteikti jāturpinās.

LEPOJAMIES AR MŪSU LASĪTĀJU

Ināra Zeltiņa

Rēzeknes filiālbibliotēkas vadītāja

Vai iespējams ar vārdu palīdzību izveidot labirintu, kur domas mēģina notvert katru tavu vēlmi? Vai var, jūtas tinot kā dzīparus, virzīties pa šo labirintu, kur realitāte mijas ar iedomām, fantāziju sapņi īstenojas, bet patiesie sabrūk, kur dvēsele izgērbjas kaila, bet miesa vēlas slēpties no kauna, kur mīla mijas ar naidu, un izmisums stiprina? Laikam — jā, jo to visu var sajūst LNerB Rēzeknes filiālbibliotēkas lasītāja, LNB biedra Rūdolfa Linuža pirmajā, nupat izdotajā dzejas krājumā «Jūtu labirints».

Rūdolfs savu talantu rakstīt dzeju atklājis, iesaistoties Neredzīgo bibliotēkā un

biedrībā. Šajā grāmatā, kas arī vizuāli skaisti noformēta un viegli lasāma, jo autors padomājis arī par burtu lielumu, apkopotī pēdējo triju gadu laikā tapušie dzejoli. Kā saka pats Rūdolfs, lai saprastu grāmatas vēstījumu, pietiek izlasīt pirmo un pēdējo dzejoli, un lasītājam uzreiz taps skaidra dzīves, mīlestības un jūtu jēga. Visi 207 dzejoli izvedīs lasītāju cauri cilvēka jūtu labirintam, kas ir pilns ar dažādām lāmām, zirnekļu tīkliem un strupceļiem. Atklājot cilvēciskās vērtības, Rūdolfs Linužs liek aizdomāties par patieso eksistences būtību.

Uz jautājumu, vai tie ir personiskās dzīves atspulgi, Rūdolfs atbild: «Gan jā, gan nē. Grāmatas lappusēs spoguļojas arī citu cilvēku likteņi un kaislības, kas bieži

vien ir ar tādu ģeometrisku precizitāti līdzīgas, kā divas ūdens lāses. Vai tas pa-ziņa, vai nejaušs garāmgājējs, no katra var kaut ko paņemt. Lai vēlāk dzejas formā izstāstītu kādu dzīves situāciju.» Krājuma īpatnība esot tāda, ka šajā, no svešām acīm slēptajā pasaulē, var ielūkoties kā no vīrieša, tā arī no sievietes dzīves pozīcijas. Uz jautājumu, kā top viņa dzeja un cik ilgs laiks nepieciešams vienam dzejolim, jaunais, tautā vēl maz pazīstamais, bet mūsu Rēzeknes filiālbibliotēkā un biedrībā jau labi zināmais dzejnieks atbild: «Dzeja ir īstā laikā notverts mirklis, kas ilgst tikai vienas izdzertas kūpošas kafijas krūzes garumā.»

*Es piedzimu vējā un neprāta dzejā,
Dejā bez ritma, kur jālokās līdz.
[..]
Nav iespējams mani savaņģot kādam,
Esmu brīvs, kaut kā puteklis, sīks.*

Rūdolfa Linuža dzejas krājums «Jūtu labirints» lasītājiem būs pieejams Latvijas Neredzīgo bibliotēkā Rīgā un Rēzeknes filiālbibliotēkā. Grāmatas atvēršanas svētkos, kas notika 21. novembrī Rēzeknes filiālbibliotēkā, lasītāji, biedrības biedri un draugi vēlēja autoram neapstāties dzīves krustcelēs un nešaubīties, bet turpināt iet savu iesākto ceļu uz radošo izaugsmi, lai pēc kāda laika varētu sagaidīt jau otro dzejas krājumu.

Lepojamies ar mūsu Rūdolfu, apsveicam un vēlam jaunajai grāmatai vieglu ceļu! Lai Dzejas Mūza stāv vienmēr un visur blakus!

Priecājamies, ka Rūdolfis, sirdī īsts savas valsts, sava dzimtā novada patriots, sapni par grāmatas izdošanu realizēja tik svarīgajā vēstures brīdī, sagādājot dāvanu Latvijai simtajā dzimšanas dienā.

Novēlam patīkamu dzejas krājuma «Jūtu labirints» lasījumu!

DZEJA

DEJO AR MANI

Rūdolfs Linužs

Dejo ar mani sniega virpuļa valsi,
Skaties acīs kā pēdējo reiz.
Tikāties mēs, klausot likteņa balsi,
Šoreiz izšķirties nebūs mums lemts.

Gadi kā dzīpari kamolā tinas,
Ziemas baltums mums matos ir klāts,
Tomēr kaut kas no jaunības dienām
Sirdīs mums dus vēl neizrunāts.

Pieglaudies man kā senajās dienās,
Likteņa pirksts nu abus mūs skars,
Nebaidies sekot šim mūziķim, vējam,
Tas uzspēlēs mums, lai nepazūd takts.

— Es tevi mīlu, — teikšu tad čukstus,
Lai dzirdi vien tu un šis nebēdnis vējš.
Mēs paliksim kopā līdz debesu sūtnis
Mūsu likteņa grāmatā lappuses vērs.

*(No R. Linuža grāmatas
«Jūtu labirints»)*

BAZŪNE

**Latvijas Neredzīgo
bibliotēkas
bezmaksas avīzīte**

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.
Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Jaunieguvumi

Tālr. 67522131

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Par publikācijām atbildīgi paši autori.